

ಕರೆಯಲ್ಲಿ ಅಂದು... ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಅವಳಿಗೇ ಏನೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ... ಏನು ಕೇಳಿದರೂ ಗೂಗೆಲ್ ನೋಡ್ತೂಳಿ” ಅಂದರು.

“ಅದು ನಿಜ ಅಲ್ಲವೇ ಸ್ವಾಮಿ? ಹೇಣ್ಣುಮಕ್ಕಳ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಡ್ರೂಟಿ ಎಂಬಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿಲಜಿಯಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕುಯವಾಗಿಬಹುದು ಅಂತ ಅವರು ಕನಸು ಕಂಡಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿನಿದೆ? ನೀವು ಎಂಬಿನಿಯರ್ ಸೋನೆಯನ್ನು ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಎನ್ನುವಂತೆ ಮಾತ್ರ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಿರಲ್ಲ? ಅವಳು ಎಂಬಿನಿಯರ್ ಅಂತಲ್ಲೇ ತಾನೇ ನಿಮ್ಮ ಮಾನಿಗೊಂಡಿದ್ದು” ಅಂತ ಜಬರಿಸಿ ಹೇಳಬೇಕು ಅನ್ನಿಸಿದರೂ ಸುಮಾನಾದೆ.

ಇದೆಲ್ಲಾ ಇಬ್ಬಂದಿಗಳ ನಡುವೆ ವೆದೆಯುದ್ದ ಬೆಳೆದು ನಿತ ಮಕ್ಕಳ ಅಡುಗೆಮನೆಗೆ ಆಗಾಗ ಪ್ರತಿಭಟನಾ ರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ನಮಗೇ ಅಳ್ಳಿರಿಯಾಗುವಂತೆ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಮೃಂದಿರ ಮಾತುಗಳನ್ನೇ ಸಣ್ಣದಾಗಿ ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪ್ರಾರ್ಥಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. “ಕೈ ಸರಿಯಾಗಿ ತ್ವಳಕಣಲ್ಲ...” ಅನ್ನುವಾಗ ಮಕ್ಕಳ ಕಣ್ಣ ಕೆಂಪಾಗುವುದನ್ನ ಕಂಡು ಧ್ವನಿ ಸಣ್ಣದು ಮಾಡುತ್ತಾ ಗೊಣಗುತ್ತೇವೆ. ಅಮೃಂದಿರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಡುಗೆ ಅಷ್ಟೇಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದ ಮಕ್ಕಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿಯೇ, “ನೋಡು ಮತ್ತೆ! ನಿನ್ನಾ ಆಷ್ಟಿ ಆದ ಹಾಗೆ ಅಗ್ರಧಿಯಿ...” ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಹೇಳಿದ್ದು ಕೇಳಿಸಲಿಲ್ಲ ಅನ್ನುವ ಹಾಗೆ ನಿಟ್ಟುತ್ತಾ ನಾವೇ ಹಾಕಿದ ಉಬ್ಬನಕಾಯಿಯ ಜಾಡಿಯನ್ನು ಮೌನವಾಗಿ ಹುಡುಕುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲಾದರೂ ಅಡಕ್ಕೆ ಒಳೆ ಸೌಷ್ಟು ಇಟ್ಟಿಬಿಟ್ಟೋ ಹೆಂಗೆ ಅಂತ ಕಣ್ಣಲ್ಲೇ ಪರಾಮರ್ಶಿಸುತ್ತಾ ಅಡುಗೆಮನೆಯ ಮೂಲಗೆ ಒಂದು ಕುಚಿರ ಹಾಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಂತ ಪಾಲ್ನಾ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಅಡುಗೆಮನೆಯೆಂಬ ನಶೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದೆ ಅನ್ನುವ ಅರಿವು ಮಾಡುವವ್ಯಾರಲ್ಲಿ ಚಕ್ಕವ್ಯಾಹವನ್ನು ಹೊಕ್ಕ ಅಭಿಮನ್ಯುವಿನಂತೆ ಆಗಿಬಿಡುತ್ತೇವೆ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಣ್ಣ ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಹುರಿಯುತ್ತಾ ದಪ್ಪ ತಳದ ಪಾತ್ರಯಲ್ಲಿ ಗೂರುಡುತ್ತಾ ವೀರಮರಣ ಹೊಂದುವ ಘಳಿಗೆಗಾಗಿ ವದುರುನೋಡುತ್ತೇವೆ. ನಮಗೂ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವ ದಾರಿ ಗೊತ್ತು! ಹೋಗುವ ದಾರಿ ಕಾಣಿಸುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಪ್ರೀತಿ ನಾಗರಾಜ

ಒಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಲ್ಲಿ ಕನ್ನಡದಲ್ಲೂ ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷೇತ್ರಲ್ಲಿ ಇಂಗಿಷ್ಟನಲ್ಲೂ ಬರೆಯುವ ಪ್ರೀತಿ ನಾಗರಾಜ ವೈಕ್ಕಿಯಿಂದ ಪತ್ರಕರ್ತೆ. ದಾಖಳಗೆರಿಯುವರು, ಪ್ರಸ್ತುತ ಮೈಸೂರಿನ ನೀವಾಸಿ. ಪ್ರತಿಕೋಂಡ್ಯಮು, ಮನಃಶಾಸ್ತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಾತಕೋಂತ್ರ ಪದವಿ ಪಡೆದಿದ್ದು, ‘ಹೆಕ್ಕನ್ ಹೆರಾಲ್ಡ್’, ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಎಕ್ಸ್ಪ್ರೆಸ್’ ಪ್ರತಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ, ‘ಸಿಎಂಬಿಸಿ’ ಟೀವಿ ಕಾನೆಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿರುವ ಅನುಭವಿ. ರಂಗಧೂರು ಮತ್ತು ಸಿನಿಮಾರಂಗದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಅಭಿನೇತ್ರಿ ಬಿ. ಜಯಲಿಂಗ ಅವರ ಆತ್ಮಕ್ರಿಯೆ ‘ಕಣ್ಣ ಮುಖ್ಯೇ... ಕಾಡೇ ಗೂಡೇ...’ಯ ನಿರೂಪಕೆ. ‘ಪ್ರಜಾಬಾಣ’ ಪ್ರತಿಕೆಯಲ್ಲಿ ‘ಕಾಮನಬೆಲ್ಲು’ ಪ್ರವರಣೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡ ‘ಮಿಚೆ ಮಂಡಕ್ಕೆ’ ಅಂಕಣ, ಅದೇ ಹೆನರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತರರೂಪದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಗೊಂಡಿದೆ.